

SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA

nr II

ROBOTY POSADZKARSKIE

1 Przedmiot i zakres stosowania specyfikacji

1.1 Przedmiot specyfikacji

Przedmiotem niniejszej SST są wymagania dotyczące realizacji robót związanych z wykonaniem podłóg i posadzek przewidzianych do wykonania w ramach robót budowlanych przy remoncie sanitariatów oraz remoncie posadzek w salach lekcyjnych w Liceum Ogólnokształcącym przy ul. Gimnazjalnej w Nowej Soli (województwo lubuskie, gmina Nowa Sól).

1.2 Zakres stosowania specyfikacji

Niniejsza specyfikacja będzie stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w punkcie 1.1.

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie wszystkich robót posadzkarskich przewidzianych w dokumentacji projektowej. Obejmują prace związane z dostawą materiałów, wykonawstwem i zakończeniem robót, wykonywanych na miejscu.

1.3 Zakres robót objętych specyfikacją

W ramach prac budowlanych przewiduje się wykonanie następujących robót posadzkarskich:

- posadzki z płytek na kleju
- posadzki z deszczulek podłogowych (parkiet)
- wylewki samopoziomujące

Wszystkie inne nie wymienione wyżej roboty związane z kompleksowym wykonaniem posadzek jakie występują przy realizacji umowy.

2 Materialy

Materialy budowlane wykorzystywane w trakcie robót powinny spełniać wymogi obowiązujących norm przedmiotowych oraz posiadać stosowne aprobaty techniczne, atesty, certyfikaty (w tym certyfikat na znak bezpieczeństwa).

Zastosowane materiały powinny spełniać wymogi Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

Na opakowaniach powinien znajdować się termin przydatności do stosowania.

2.1 Płytki ceramiczne, gresy

Płytki podłogowe terakotowe – właściwości:

- płytki glazurowane gat. I,
- płytki o fakturze naturalnej,
- klasa ścieralności 4 lub 5
- nasiąkliwość płytek nie powinna być większa niż 10 %
- wytrzymałość na zginanie nie mniejsza niż 25,0 MPa,
- mrozoodporność liczba cykli nie mniej niż 20,

- kwasoodporność nie mniej niż 98%,
- ługoodporność nie mniej niż 90 %,
- antypoślizgowe (też w przypadku zachlapania wodą)

Płytki terakotowe muszą być uzupełnione następującymi elementami:

- stopnice schodów,
- listwy przypodłogowe,
- kątowniki, narożniki.

Dopuszczalne odchyłki wymiarowe:

- długość i szerokość: +/- 1,5 mm,
- grubość : +/- 0,5 mm,
- krzywizna: 1,0mm

- klej – zastosować klej elastyczny zapewniający trwałe połączenie z podkładem, który nie powinien oddziaływać szkodliwie na podkład,
- preparat gruntujący – powinien posiadać krótki czas wsiąkania i schnięcia oraz zapewniać odpowiednią przyczepność do zastosowanego kleju, dużą zdolność penetracji, wnikający silnie w głąb podłoża, wzmacniający go i powodujący ujednolnienie parametrów całej gruntowanej powierzchni,
- warstwa wyrównawcza - masa samopoziomująca cementowa o wytrzymałości na ściskanie min. 16 MPa, z gotowych fabrycznie sporządzonych mieszanek,
- masa do spoinowania (fugowania) - zastosować masę odporną na ścieranie i nierozpuszczalną pod wpływem chemicznych środków czyszczących.

Wzór i kolorystyka płytek zgodnie z ustaleniami z inwestorem.

2.2 Wylewka samopoziomująca

Parametry techniczne:

- Czas przydatności do użycia po zarobieniu wodą min. 30 minut (w temperaturze +20°C)
- Możliwość wchodzenia na wykonaną posadzkę po ok. 5 godzinach (przy temperaturze ok. +20°C)
- Możliwość wykonywania dalszych prac po 7 dniach
- Proporcje mieszania z wodą ok. 5,5 l na 25kg suchej mieszanki
- Zużycie suchej mieszanki ok. 1,5 kg/m² na 1mm grubości warstwy zaprawy
- Wytrzymałość na ściskanie: $\geq 30 \text{ N/mm}^2$.
- Wytrzymałość na zginanie: $\geq 7 \text{ N/mm}^2$
- Maksymalna średnica kruszywa 0,5 mm
- Zmiany liniowe < 0,06%
- Reakcja na ogień A1_{fl}

2.3 Posadzka cementowa (jeżeli będzie konieczna)

Zaprawa przeznaczona jest do wykonywania cementowych podkładów podłogowych i posadzek oraz temu podobnych warstw dociskowych, podkładowych i kształtujących spadek, wewnątrz i na zewnątrz budynków.

Stosowana jako podkład w systemie ogrzewania podłogowego, pływający na izolacji termicznej, warstwie rozdzielczej i związany z podłożem.

Minimalne grubości warstwy:

- podkład związany z podłożem > 10mm.

Cechy produktu: mrozoodporny, wodoodporny

Skład: cement portlandzki, wypełniacze mineralne, dodatki modyfikujące.

Parametry techniczne:

Czas przydatności do użycia po zarobieniu wodą do 60 minut.

Możliwość wchodzenia na wykonaną posadzkę od 24 do 48 godzin.
Możliwość wykonywania dalszych prac Po 28 dniach twardnienia.
Proporcje mieszania z wodą ok. 3,0 l na 25kg suchej mieszanki.
Zużycie suchej mieszanki ok. 2,0 kg/m² na 1 mm grubości warstwy zaprawy.
Zawartość rozpuszczalnego chromu VI $\leq 0,0002\%$.

2.4 Beton podkładowy (jeżeli będzie konieczny)

Beton o klasie poniżej C16/20 może być wykonany na budowie lub w specjalistycznej wytwórni i dostarczony na budowę betonowozami. W przypadku wykonywania mieszanki betonowej na budowie, przygotowanie mieszanki betonowej powinno być dokonywane ze składników odpowiadających polskim normom lub świadectwom instytutu techniki budowlanej.

Beton musi spełniać następujące wymagania:

- wytrzymałość zgodnie z PN - dla C12/15,
- nasiąkliwość nie większą niż 9%.

2.5 Parkiet drewniany

- deszczułki posadzkowe dębowe klasy I
- wymiar deszczulek 70x300 mm
- grubość parkietu 22mm
- wilgotność max. 8%
- twardość wg Brinella - 1,45 -1,75 Mpa
- nasiąkliwość (po 24 h) - 1,5 %
- ścieralność na aparacie Stuttgart - max 0,13 mm
- deszczułki łączone na własne pióro i wpust
- deszczułki sortowane bez dużych sęków i różnic kolorystycznych
- sposób układania w jodełkę

Deszczułki posadzkowe (parkiet z drewna liściastego dębowego) zgodnie z PN-EN 13647:2004.
Listwy przyściennie w postaci ćwierćwałków dębowych o przekroju 15x15mm.

Do wykonania parkietu powinny być dobrane materiały (kleje, masy wyrównujące, gruntowniki itp.) odpowiadające celowi zastosowania, odpowiadające normom państwowym (norma PN-EN 204: 2002 Klasyfikacja klejów termoplastycznych do drewna przeznaczonych do połączeń niekonstrukcyjnych) lub świadectwom ich dopuszczenia do stosowania w budownictwie.

Stosowane kleje powinny zapewniać trwałe połączenie przyklejanego drewna z podkładem oraz nie powinny oddziaływać szkodliwie na podkład i parkiet. Do ewentualnego wyrównania powierzchni podkładu powinny być stosowane masy wyrównujące zapewniające należyłą przyczepność do podkładu, krótki czas wysychania i twardnienia oraz nie powodujące obniżenia właściwości wytrzymałościowych podkładu.

3 Sprzęt

Rodzaj sprzętu użytego do wykonania zadania pozostawia się do decyzji wykonawcy po uzgodnieniu z zarządzającym realizacją umowy. Sprzęt musi odpowiadać przyjętej technologii.

Wykonawca jest zobowiązany do używania takich narzędzi, które nie spowodują niekorzystnego wpływu na jakość materiałów i wykonywanych robót oraz nie spowodują zagrożenia zdrowia i życia pracowników.

Jakikolwiek sprzęt, maszyny lub narzędzia nie gwarantujące zachowania wymagań jakościowych robót i przepisów BIOZ zostaną przez zarządzającego realizacją umowy

zdiskwalifikowane i niedopuszczone do robót.

4 Transport i składowanie

- Informacje ogólne
Dostawa materiałów odbywać się będzie samochodami skrzyniowymi lub innym lekkim środkiem transportu. Załadunek, transport i rozładunek materiałów należy przeprowadzić zgodnie z przepisami bhp oraz przepisami o ruchu drogowym, w sposób bezpieczny oraz nie zagrażający życiu i zdrowiu ludzi.
Podczas transportu materiały powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami lub utratą stateczności.
- Płytki ceramiczne
Płytki ceramiczne pakowane są w kartony lub zafoliowane pakiety i dostarczane na paletach. Należy je składować w pomieszczeniach zamkniętych, suchych, w dodatnich temperaturach, na równej, mocnej, poziomej posadzce.
Do przewozu zaleca się stosowanie samochodów krytych plandeką, z otwieranymi burtami. Przewożone płytki należy zabezpieczyć przez przesunięciem.
Klejów przeznaczonych do wykonywania okładzin nie należy transportować i przechowywać w temp. poniżej 5°C.

5 Wykonywanie robót

- Przygotowanie podłoża i wymagania ogólne
Podłoża powinny być suche, stabilne, równe i nośne, oczyszczone z warstw mogących osłabić przyczepność kolejnych warstw, zwłaszcza z kurzu, brudu, wapna, olejów, tłuszczów, wosku, resztek farby olejnej i emulsyjnej. Słabo związane części powierzchni należy odkuć, zaś części luźne usunąć przy pomocy szczotki stalowej. Powstałe braki uzupełnić.

Oczyszczoną powierzchnię po skuciu istniejących posadzek i podkładów zagruntować, wyrównać, uszczelnić narożniki pomiędzy posadzką i ścianą, uszczelnić przejścia rur i wpustów przez posadzkę, wylać wylewkę samopoziomującą i wykonać izolację przeciwwilgociową z płynnej folii (dwie warstwy).

Należy zachować spadki w kierunku kratek odpływowych w bezpośrednim sąsiedztwie kratek.

Do wykonania posadzek można przystąpić po zakończeniu robót tynkarskich oraz robót instalacyjnych wraz z próbami ciśnieniowymi.

W pomieszczeniach, w których wykonywane są posadzki z płytek należy utrzymywać temperaturę zgodną z zaleceniami producenta.

Powierzchnia posadzki powinna być równa i stanowić płaszczyznę poziomą. Nierówności mierzone powinny być 2-metrową łatą. Dopuszczalne odchyłki od płaszczyzny poziomej nie powinny być większe niż 5 mm na całej długości łaty. Na krawędzi schodów należy zamontować korundową taśmę antypoślizgową. Szczegółową kolorystykę płytek podłogowych należy uzgodnić z inwestorem. Istniejące posadzki z płytek ceramicznych wymagają skucia.

- Gruntowanie
Emulsję gruntującą najlepiej nanosić na podłoże w postaci nierozcieńczonej, jednokrotnie, wałkiem lub pędzlem, jako cienką i równomierną warstwę. Do pierwszego gruntowania

bardzo chłonnych i słabych podłoży można zastosować emulsję rozcieńczoną czystą wodą w proporcji 1:1. Po wyschnięciu pierwszej warstwy, gruntowanie należy powtórzyć emulsją bez rozcieńczenia.

- Roboty płytkarskie
Klej rozprowadzić na powierzchni podłoża oraz płytek. Masę klejową nałożyć gładką krawędzią pacy, a następnie rozprowadzić krawędzią zębatą. Klej powinien być nałożony równomiernie i pokrywać całą powierzchnię podłoża. Wielkość zębów pacy musi być dostosowana do wielkości płytek. Wszelkie zabrudzenia i resztki kleju natychmiast usunąć zwilżoną w czystej wodzie szmatką. Szerokości spoin nie powinna być większa niż 4-5 mm.
- Spionowanie płytek
Wykonać fugowanie spoin masą do spoinowania. Spoiny płaskie wykonać przy pomocy pacy z naklejoną gładką gąbką. Nadmiar masy fugowej natychmiast usunąć szmatką zwilżoną w czystej wodzie.
Przed przystąpieniem do fugowania należy sprawdzić czy masa fugowa nie brudzi trwale płytek.
Spoiny między płytkami powinny mieć szerokość umożliwiającą dokładne wypełnienie. Szerokość spoin powinna być jednakowa i kontrolowana przy układaniu. Do spoinowania można przystąpić dopiero po kilku dniach od ułożenia płytek. Dokładny czas powinien być określony przez producenta w instrukcji stosowania zaprawy klejowej.
- Podkłady betonowe pod posadzki (jeżeli wystąpią):
Wymagania podstawowe:
 - wytrzymałość podkładów badana wg normy PN-85/B-04500 nie powinna być mniejsza niż: na ściskanie – 12 MPa, na zginanie – 3 MPa,
 - podłoże, na którym wykonuje się podkłady powinno być wolne od kurzu i zanieczyszczeń,
 - podkład powinien być oddzielony od pionowych elementów budynku np. taśmą dylatacyjną,
 - w podkładzie powinny być rozmieszczone szczeliny dylatacyjne,
 - temperatura powietrza przy wykonywaniu podkładów oraz w ciągu co najmniej 3 dni nie powinna być niższa niż 5°C,
 - zaprawy cementowe powinny być wykonywane mechanicznie,
 - podkład powinien mieć powierzchnię równą, stanowiącą płaszczyznę lub pochyloną zgodnie z ustalonym spadkiem,
 - w ciągu pierwszych 7 dni podkład powinien być utrzymywany w stanie wilgotnym.
- Warstwy wyrównawcze (jeżeli wystąpią):
Temperatura stosowania (powietrza, podłoża, materiałów): od +5°C do +25°C
Proporcje mieszania z wodą: ok. 3,5 l na 25kg suchej mieszanki.
Czas przydatności do użycia po zarobieniu wodą: ok. 1 godzina.
Możliwość wchodzenia: po 48 godzinach (przy temperaturze +20°C).
Minimalna grubość warstwy: 25 mm.
Maksymalna grubość warstwy: 60 mm.
Zużycie: ok. 20 kg/m² na 1 cm grubości warstwy zaprawy.
Możliwość układania warstw okładzinowych: po ok. 4 tygodniach i wilgotności ≤2% w przypadku płytek ceramicznych i wilgotności ≤1,5% w przypadku parkietów, paneli, itp.
Sposób przygotowania podłoża uzależniony jest od przyjętej opcji wylewania. W każdym przypadku podłoże powinno być właściwie wysezonowane, mieć odpowiednią nośność i jednorodną strukturę. W przypadku wykonywania podkładu związanego z

podłożem powinno być ono oprócz zaleceń wstępnych oczyszczone z kurzu, gruzu, wapna, tłuszczów, smarów i innych zanieczyszczeń mogących zmniejszyć przyczepność układanej wylewki. Przed przystąpieniem do prac zaleca się wykonanie dylatacji oddzielającej podkład od ścian przez zamocowanie do nich taśmy dylatacyjnej. W przypadku podłoży chłonnych zaleca się zagruntować preparatem gruntującym. W innych przypadkach bezpośrednio przed wykonywaniem podkładu, podłoże zaleca się zwilżyć wodą lub preparatem gruntującym.

Przygotowaną zaprawę należy układać warstwą o odpowiedniej grubości. Wykonany podkład powinien mieć równą powierzchnię, tworzącą płaszczyznę poziomą lub pochyloną zgodnie z wymaganym spadkiem. Zaprawę najczęściej układa się pasami pomiędzy prowadnicami (listwami lub rurkami) wyznaczającymi wymaganą grubość jastrychu. Elementy te powinny być rozmieszczone co ok. 100 cm i wypoziomowane. Nadmiar zaprawy ściąga się łatą prowadzoną po prowadnicach. Po wstępnym wyrównaniu, powierzchnię podkładu zaciera się dużą pacą tynkarską. Elementy wyznaczające grubość jastrychu przesuwają się w trakcie wykonywania podkładu lub usuwa się uzupełniając bruzdy.

Szczeliny przeciwskurczowe powinny dzielić powierzchnię na pola nie większe niż

- 30m², przy długości boku 6 m;
- 40m², przy długości boków nie większej niż 8 m gdy zastosowano zbrojenie przeciwskurczowe.

W początkowym okresie twardnienia tj. przez 7-10 dni po wykonaniu, zaleca się odpowiednią ochronę przed przedwczesnym wysychaniem (nasłonecznienie, przeciągi itp); poprzez stosowanie np.: folii izolacyjnych oraz zwilżanie wodą. Nieodpowiednia pielęgnacja wpływa na obniżenie końcowych parametrów podkładu.

- **Wylewki samopoziomujące**

Cienkowarstwowe zaprawy samopoziomujące wytwarzane są na bazie wysokogatunkowych cementów i wypełniaczy mineralnych. Charakteryzują się bardzo dobrą rozlewnością, przyczepnością do podłoża oraz doskonałymi parametrami wytrzymałościowymi. Nie zawierają kazeiny.

W trakcie wylewania temperatura pomieszczeń i podłoża powinna wynosić od +5°C do +25°C. Należy unikać przeciągów, bezpośredniego nasłonecznienia podłóg oraz punktowego nagrzewania powierzchni.

Podłoże powinno być mocne i dokładnie oczyszczone. Miejscowe zgrubienia podłoża oraz zbędne elementy wystające należy zlikwidować, ponieważ powodują one konieczność pogrubienia warstwy wylewki. Jeśli chcemy usunąć wierzchnią warstwę podłoża, nie zaleca się szlifowania powierzchni, co osłabia podłoże, lecz wykonanie tego poprzez dłutowanie, śrutowanie lub metodą frezowania.

Po dokładnym oczyszczeniu podłoża, całą powierzchnię należy zagruntować emulsją gruntującą, która wzmocni powierzchnię, zwiększy jej przyczepność oraz ograniczy chłonność podłoża. Dzięki temu zawarta w zaprawie woda technologiczna nie będzie zbyt szybko odciągana. Pozwoli to na stabilne dojrzewanie warstwy i uniknięcie tzw. kraterów. Gruntowanie należy przeprowadzić jedno- lub kilkukrotnie, do chwili ustania pylenia. Większe ubytki, dziury i spękania podłoża należy wyrównać. Wstępne wyrównanie podłoża pozwoli ograniczyć zużycie zasadniczej zaprawy oraz zapobiec wyciekowi podczas wylewania. Niewypełnione ubytki podłoża mogą spowodować w tych miejscach nierówności świeżej warstwy oraz jej pęknięcia.

Pola, na których będzie wylewany podkład, powinny zostać odizolowane od ścian za pomocą np. samoprzylepnych taśm dylatacyjnych. Ściany mocno pyłące powinny być zagruntowane do wysokości ok. 7 cm na kilka godzin przed montażem taśm. Dylatacje brzegowe izolują podłogi od ścian oraz dodatkowo kompensują ruchy warstw podłogi

podczas wiązania zaprawy oraz w trakcie użytkowania.

W przypadku wykonywania podkładu cienkowarstwowego na podłożach słabych lub zaolejonych, można zastosować dodatkowe wzmocnienie podkładu siatką z włókna szklanego. W przypadku odspojenia się warstwy od podłoża, podkład o grubości powyżej 20mm będzie stanowił samonośną płytę podłogową. Siatka zbrojeniowa powinna być dokładnie zamocowana i naciągnięta, układana na ok. 10 cm zakład, łączący pasy równolegle. Przed zasadniczym wylewaniem zapraw cienkowarstwowch należy określić występujące w pomieszczeniu odchyłki od poziomu, np. z użyciem reperów wysokościowych. Jeżeli podłoże w pomieszczeniu jest poziome, wyrównanie podłoża zaprawami samopoziomującymi można wykonać bez ustawiania reperów w polu wylewania, a jedynie z oznaczeniami na ścianie.

Zaprawę samopoziomującą przygotowujemy, wsypując do wiadra suchą masę do odmierzanej wcześniej zimnej wody zdatnej do picia i mieszamy mechanicznie. Ważne jest, by kolejne partie zaprawy mieszać z tą samą ilością wody, opisaną na opakowaniu. Płynna zaprawa, przed samym użyciem, powinna zostać ponownie wymieszana i wylewana w dość szybkim tempie, dlatego zaleca się, aby zaprawę przygotowywać jednocześnie w kilku wiadrach.

Dokładnie wymieszaną zaprawę wylewamy w polu wylewania pasami, zaczynając wzdłuż najbardziej oddalonej od wyjścia ściany, stopniowo cofając się do wyjścia. Przyjmuje się zasadę nie wchodzenia na już wylaną powierzchnię.

Po wylaniu pasa szerokości ok. 0,5 m, zaprawę należy delikatnie rozprowadzić długą stalową pacą. Zamaszyste ruchy koliste umożliwiają ściągnięcie nadmiaru zaprawy w kierunku do siebie, a odpowiedni kąt jej trzymania umożliwia dodatkowo odpowietrzanie warstwy.

Podczas wylewania należy sprawdzać, czy powierzchnia nie wykazuje załamania i falowania oraz kontrolować jej grubość poprzez zagłębienie całówki lub zapalki. Wylewanie zaprawy równoległymi do ściany pasami wykonujemy stopniowo na całej powierzchni pomieszczenia. W każdym pasie należy powtarzać poszczególne czynności technologiczne ściągania nadmiaru zaprawy oraz odpowietrzania z użyciem pacy. Odpowietrzanie zaprawy można też wykonać za pomocą specjalnych walców odpowietrzających. Zamiennie do walców można używać wałków kolczastych (kolczaki), z kolcami o różnych długościach. Odpowietrzanie zapraw samopoziomujących tym sposobem stosuje się zazwyczaj przy wykonywaniu dużych powierzchni podłóg.

Gotowa powierzchnia powinna być wyłączona z ruchu na czas ok. 6 do 10 godz., w zależności od zastosowanej zaprawy samopoziomującej. Należy unikać przeciągów, nasłonecznienia, nie wolno polewać zaprawy wodą, nakrywać folią.

Po stwardnieniu zaprawy należy „przenieść” istniejące w podłożu szczeliny dylatacyjne, nacinając je ostrym nożem lub tarczą do betonu. Przenoszenie dylatacji konstrukcyjnych budynku należy każdorazowo konsultować z projektantem. Wykładziny można układać na podkładzie po jego całkowitym wyschnięciu (pomiar z użyciem wilgotnościomierza).

- **Parkiet drewniany**

Przed przystąpieniem do wykonania posadzek powinny być zakończone roboty ogólnobudowlane w pomieszczeniach. Do wykonywania posadzek można przystąpić po sprawdzeniu prawidłowości przygotowanego podłoża.

Temperatura powietrza w pomieszczeniu, w którym wykonuje się wymianę posadzki z deszczulek nie powinna być niższa niż 15° i powinna być zapewniona co najmniej kilka dni przed wykonywaniem robót, w trakcie ich wykonywania oraz w okresie wysychania kleju, lakieru.

Posadzki deszczułkowe układać metodą przyklejania do podłoża.

Między posadzką deszczułkową a stałymi pionowymi elementami budynku (ścianami, słupami itp.) należy pozostawić szczelinę dylatacyjną o szerokości co najmniej 10 mm.

Posadzka deszczułkowa powinna być trwale związana z podkładem.

Deszczułki mają być łączone na własne pióro i wpust.

Posadzka deszczułkowa powinna być: ułożona szczelnie, równa i pozioma.

Po ułożeniu parkietu należy go pozostawić do dokładnego utwardzenia i związania z podłożem. W zależności od zaleceń producenta kleju należy nie prowadzić żadnych prac na ułożonej podłodze przez 5 do 10 dni.

Wymagania dotyczące jakości wykonania:

- cała powierzchnia powinna mieć jednakową barwę,
- dopuszczalne odchylenie powierzchni podłogi z deszczulek od płaszczyzny poziomej nie powinno być większe niż 2 mm/m na całej długości pomieszczenia,
- powierzchnia podłogi z deszczulek powinna być równa i pozioma,
- dopuszczalna szerokość spoin między deszczułkami nie powinna być większa niż 0,4 mm,
- dopuszczalne nierówności posadzki badane przez przyłożenie dwumetrowej łąty kontrolnej w dowolnym kierunku nie powinny być większe niż 2 mm oraz w liczbie nie większej niż 2 na całej długości łąty,
- dopuszczalne odchylenie powierzchni posadzki od płaszczyzny poziomej nie powinno być większe niż 2 mm/m i 3 mm na całej długości lub szerokości pomieszczenia,
- listwy podłogowe powinny dokładnie przylegać do ścian i posadzki na całej swej długości.

Posadzka winna być wyrównana przez oszlifowanie. Na powierzchni posadzki nie może być widocznych śladów zarysowania materiałem ściernym.

Po oszlifowaniu i odkurzeniu posadzka wraz z listwą podłogową przyścienną powinna być polakierowana lakierem podkładowym i nawierzchniowym zgodnie z instrukcją producenta.

6 Kontrola jakości robót

Kontrola jakości robót polega na sprawdzeniu:

- prawidłowości przygotowania podłoża,
- wyglądu powierzchni pod względem występowania ubytków i porowatości, czystości i zawilgocenia,
- równości powierzchni, które przeprowadza się przykładając w dowolnych miejscach i kierunkach 2-metrową łątę,
- jakości zastosowanych materiałów i wyrobów,
- jakości (wyglądu) powierzchni ostatecznie wykończonej.

7 Obmiar robót

Jednostki obmiarowania:

- w zakresie robót posadzkarskich w m².

Ogólne warunki obmiaru robót zawarto w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

8 Odbiór robót i podstawa płatności

- Ogólne zasady odbioru robót określa Ogólna Specyfikacja Techniczna oraz umowa
- Podstawy płatności określono w Umowie oraz w Ogólnej Specyfikacji Technicznej

9 Dokumenty i przepisy związane

- Warunki Techniczne Wykonania i Odbioru Robót Budowlano – Montażowych – Tom 1 – Budownictwo ogólne, wydawnictwo Arkady,
- Dokumentacja projektowa,
- Specyfikacja Techniczna Wykonania i Odbioru Robót,
- Szczegółowa Specyfikacja Techniczna Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych (SST)
- aktualne Polskie Normy dotyczące zastosowanych materiałów budowlanych oraz wykonanych robót budowlanych,
- Wspólny Słownik Zamówień (CPV).